

i Oslo den 28. januar. Fra dette møde udsendtes et communiqué, hvori det bl. a. udtaltes, at man i princippet var enig om at stille sig positivt til tanken om oprettelse af et sådant europæisk organ. Den 15. februar besvarede udenrigsministeriet under henvisning til dette communiqué ambassadørens forespørgsler bekræftende.

Ved en note af 7. marts 1949 fra den britiske udenrigsminister til den danske ambassadør i London blev regeringen derefter af regeringerne i Belgien, Det forenede Kongerige Storbritannien og Nord-Irland, Frankrig, Luxembourg og Nederlandene indbudt til at lade sig repræsentere på en konference angående oprettelsen af et europæisk råd. Tilsvarende indbydelse tilgik Eire, Italien, Norge og Sverige, der ligesom Danmark alle tog imod indbydelsen.

Udenrigsministeriet bemyndigede ambassadøren i London, lensgreve *Reventlow*, til at repræsentere regeringen på konferencen, der begyndte i London 28. marts 1949. I konferencen deltog endvidere på udenrigsministeriets opfordring professor ved Aarhus universitet, dr. juris *Max Sørensen* som juridisk sagkyndig.

Konferencen vedtog at forelægge to af denne udarbejdede udkast, det ene til en traktat mellem de på konferencen repræsenterede lande indeholdende statut for et europæisk råd, og det andet til en overenskomst om en forberedende kommission for Det europæiske Råd, for en ny konference mellem de pågældende landes udenrigsministre.

Denne konference fandt sted i London i dagene 3.—5. maj 1949. På grundlag af den forberedende konferences arbejde vedtog udenrigsministrenes konference den sidstnævnte dag såvel en statut for Det europæiske Råd som en overenskomst vedrørende en forberedende kommission for Det europæiske råd, hvilke aktstykker nævnte dag på regeringens vegne — forsåvidt angår statutten under forbehold af fornøden ratifikation — blev undertegnet af udenrigsminister Gustav Rasmussen og ambassadør, lensgreve *Reventlow*.